Marți, 17 Noiembrie, 2026
Sf. Ier. Grigorie Taumaturgul, episcopul Neocezareei, și Ghenadie, arhiepiscopul Constantinopolului
Sf. Cuv. Lazăr Zugravul

2 Tesaloniceni 1

10 când în ziua aceea va veni să Se preamărească întru sfinții Săi și cu uimire să fie privit de toți cei ce au crezut, pentru că mărturia noastră către voi a fost crezută.

11 Pentru aceasta ne și rugăm întotdeauna pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa și cu putere să'mplinească toată bunăvrerea voastră de a face binele și toată lucrarea credinței voastre,

12 ca numele Domnului nostru Iisus să se preamărească'ntru voi și voi întru El, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

2 Tesaloniceni 2

1 În ceea ce privește venirea Domnului nostru Iisus Hristos și adunarea noastră împreună cu El, vă rugăm, fraților,

2 ca nu degrab să vă pierdeți cumpătul[1] și nici să vă'nspăimântați, nici de vreun duh[2], nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă ca pornită de la noi[3], cum că ziua Domnului a și sosit.

Luca 12

42 Și a zis Domnul: „Cine este iconomul credincios și înțelept pe care stăpânul îl va pune peste

[1] Literal: să nu vă clătinați cu mintea. În limbajul lui Pavel (și în context) „mintea" înseamnă puterea omului de a-și folosi propria-i judecată, de a-și menține echilibrul interior (de a nuși vicia gândirea în funcție de anumite zvonuri prăpăstioase).

[2] Adică de vreo persoană care pretinde că vorbește sub inspirația Duhului Sfânt.

[3] E limpede că printre Tesaloniceni erau puse în circulație false epistole ale lui Pavel, prin care agitatorii apocaliptici căutau să se folosească de autoritatea numelui său. E unul din motivele pentru care Apostolul își pune scrisul și semnătura proprie la sfârșitul unor scrisori, ca semn de autenticitate (vezi 3, 17).

slugile sale, ca să le dea la vreme măsura lor de grâu?

43 Fericit este servul acela[4] pe care, când vine stăpânul său, îl va găsi făcând așa.

44 Adevăr vă spun că peste toate avuțiile sale îl va pune.

45 Dar dacă servul acela va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie să vină!, și va începe să-i bată pe slujitori și pe slujnice și să mănânce și să bea și să se îmbete,

46 veni-va stăpânul acelui serv în ziua în care el nu gândește și în ceasul în care el nu știe și-l va tăia în două, iar partea lui o va pune cu cei necredincioși.

47 Și servul acela care a știut voia stăpânului și n'a pregătit nimic, nici n'a făcut după voia lui, mult va fi bătut.

48 Iar cel care n'a știut, dar a făcut lucruri vrednice de bătaie, puțin va fi bătut. De la cel căruia i s'a dat mult, mult se va cere; și de la cel căruia i s'a încredințat mult, mai mult se va cere.[5]

[4] Întrebarea lui Petru capătă un răspuns limpede: iconomul (purtător de grijă, intendent) nu este altceva decât un servitor pus mai mare peste alți servitori.

[5] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Pilda despre iconom ne înfățișează cum trebuie să fie creștinul față de cele ale vieții. Iconomul se îngrijește cu osârdie de datoria lui, însă cu inima nu se leagă de nimic, e liber de orice legături, de orice lucru este legat numai pe dinafară. Așa trebuie să fie și creștinul față de orice lucru lumesc. Dar este, oare, cu putință acest lucru? Cum să nu. Așa cum poate exista evlavie de ochii lumii, fără cucernicie lăuntrică, poate exista și îndeletnicire cu treburile lumii numai la arătare, fără ca inima să fie legată lăuntric de acestea. Dar atunci nu se vor preschimba toate legăturile dintre noi într-o formă lipsită de viață, nu va deveni totul rece ca o statuie de marmură? Nu. În mijlocul lucrurilor acestei vieți va răsări o altă viață, mult mai atrăgătoare decât oricare îndestulare a acestei vieți. Cele lumești vor rămâne, într-adevăr, numai o formă lipsită de viață, dar ceea ce va încălzi inima va ieși dintr-un alt izvor – și oricine bea din acest izvor nu va mai înseta. Dar atunci e mai bine să lăsăm toate baltă? De ce? Să știi că lepădându-te în afară de

toate, poți fi legat cu inima de ele; iar nelepădându-le în afară, să fii liber de legături. Firește, cel ce se va lepăda de toate și în afară poate mai lesne să-și stăpânească inima. Alege dar ce ți-e mai la îndemână; dar să-ți păzești inima precum o cere Domnul![6]

[6] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*